

SECCIÓ DE SENDERS

AE TALAIA

DEL CONGOST DE MONT-REBEI AL GOLF DE ROSES

22ª Etapa : SERINYÀ - GIP-5121 - GIV-5132 - CAL SILET - GIV-5131

GI-530 - N-II - ORRIOLS

17 de maig de 1998

HORARI PREVIST

Sortida de Vilanova i la Geltrú.	6	h
Àrea de la Selva. Esmorzar.	7.30	h
	8	h
Serinyà. Inici de l'etapa.	8.30	h
Cruïlla. Reagrupament.	10.05	h
	10.20	h
Cal Silet. Reagrupament.	12	h
	12.15	h
Orriols. Dinar.	13.25	h
Sortida cap a Vilanova.	16	h
Vilanova i la Geltrú.	18	h

Notes.-

- ** Esmorzarem a l'àrea de servei de la Selva.
- ** Dinarem a Orriols (Hi un restaurant).
- ** Si us plau, sigueu puntuals, respecteiu els reagrupaments i vigileu que hi sigui tothom.
- ** Porteu paraigües, barrets ..., tan us poden servir per al sol com per a la pluja.

SECCIÓ DE SENDERS AE TALAIA

DEL CONGOST DE MONT-REBEI AL GOLF DE ROSES

22^a Etapa : SERINYÀ - GIP-5121 - GIV-5132 - CAL SILET - GIV-5131

GI-530 - N-II - ORRIOLS

17 de maig de 1998

DESCRIPCIÓ DEL RECORREGUT

Horari	
Parcial	Total
0.00	0.00

Sortim de Serinyà de la plaça de davant de l'església romànica de Sant Andreu, agafarem el carrer de les escoles que surt a l'esquerra de la plaça mirant la façana de l'església i que de seguida passa davant de l'escola del poble de recent construcció.

El carrer s'acaba de sobte i ens veiem obligats a girar, ho fem cap a la dreta seguint una carretera asfaltada i no fent cas d'un senyal de pas barrat del GR, ja que durant una bona estona no seguirem aquest itinerari.

Passem a la vora d'un rec i enfilem el carrer Figueres fins a una cruïlla on deixarem una pista a l'esquerra amb un cartell que posa "Veïnat de Bosquerós", nosaltres girarem a la dreta per una pista asfaltada i poc després arribarem a Can Gasparic i moltes altres cases i alguna granja perfumada.

0.16	0.16
------	------

Arribem a una cruïlla, anirem cap a la dreta i poc després veurem com s'acaba l'asfaltat, continuarem per la pista principal deixant les altres que en surten per anar als camps de conreu o a alguna masia.

Entrem en una zona molt plana on el paisatge se'ns obre totalment amb boniques vistes a les ja llunyanes muntanyes del Pirineu del Ripollès i la Garrotxa, el Rocacorba, el Mont, etc. La zona està molt ben conreada i en aquesta època (mitjans de maig) fa goig per la intensa verdor d'una extraordinària varietat. De fet, tota la sortida d'avui tindrà aquest caràcter.

Durant la guerra del 1936 al 1939, aquest pla va ser utilitzat com a camp d'aviació militar per l'exercit republicà.

0.09	0.25
------	------

Deixem a l'esquerra una gran porta que dona accés a un camp d'aeromodelisme.

0.05 0.30

Cartell a Mas Cadavall, continuem per la pista que encara que no està asfaltada és tan ample com un carretera.

0.12 0.42

Passem pel costat d'un pou.

0.08 0.50

Arribem a una pista asfaltada, si continuéssim de dret aniríem a Salt d'Espolla, nosaltres girarem a la dreta. Ara portem quatre quilòmetres de camí. Estem a la zona anomenada Martins de baix.

0.03 0.53

Hem arribat a la carretera GIP-5121, de Banyoles a Figueres que cap a l'esquerra ens portaria en cosa d'un quilòmetre a Esponellà i després no gaire més lluny a Crespià.

Hem de creuar la carretera en direcció al grup de cases de Martins de Dalt. Immediatament trobem una trifurcació, agafarem el camí del mig en pujada que tot fent algunes giragonses i passant pel costat d'alguna casa acaba endinsant-se al bosc.

0.09 1.02

Finalitza la petita pujada, la pista va resseguint un camp.

0.05 1.07

Arribem a una pista asfaltada, a la dreta en 10 minuts arribaríem a Centenys, petit poble amb una església romànica dedicada a Sant Iscle molt ben arranjada. Al museu arqueològic de Banyoles hi ha una imatge de bronze d'un Crist, datada al segle XII, provinent d'aquesta església. Una mica abans d'arribar-hi passariem a prop de l'ermita de Sant Miquel.

Els que correu més ja ho sabeu, 10 minuts d'anar i 10 de tornar, més el temps de contemplació artística molt difícil de comptabilitzar. De totes maneres caldrà tornar al punt on ens hem trobat la pista asfaltada que seguirem cap a l'esquerra on retrobarem les senyals blanques i vermelles del GR-1, que mentre nosaltres veníem de Serinyà, ha anat a fer un volt per l'estany de Banyoles.

Estem creuant el municipi de d'Esponellà encara que no arribarem a veure el nucli principal del poble.

0.02 1.09

Passem pel costat d'un grup de cases on segurament serem rebuts per un nodrit grup de gossos i gosses que ens delectaran amb les seves variades formes de bordar. Si tenim sort, estaran lligats i els podrem fer pam i pipa. Aquesta circumstància es repetirà sovint durant la caminada d'avui. Si no estan lligats i s'acosten en pla amenaçador, és millor proveir-se d'un garrot o d'un roc per si cal, encara que sempre hi ha la possibilitat de procurar anar al costat d'algú més grassonet que nosaltres, ja que això de que als gossos els agraden els ossos és degut a que sovint no els donen res més.

0.06 1.15

Passem a la vora d'un transformador que ens queda a la dreta i tot seguit les masies de can Canet.

0.03 1.18

Per fi s'acaba l'asfaltat. Per ara.

0.01 1.19

Cartell que ens anuncia un càmping i un bar "Majocal", de moment encara no necessitem descansar, continuarem de dret.

0.03 1.22

En una bifurcació, agafem el camí de l'esquerra seguint els senyals de GR.

0.04 1.26

Deixem a la dreta una entrada al bosc.

0.02 1.28

Arribem a una cruïlla, anirem cap a l'esquerra passant per un bosc mixt de pins i alzines ple d'ombra.

0.06 1.34

Cruïlla múltiple. Aquí farem un REAGRUPAMENT, el temps que calgui per que arribin els últims. Nosaltres agafarem el camí de l'esquerra seguint els senyals de GR.

Si seguíssim el camí de la dreta (la qual cosa és possible si s'avisava a l'organització de la caminada), pels amants de passar per pobles encara que sigui a costa de trepitjar més asfalt, en 8 minuts s'arriba al petit poble de Vilademí, situat a dalt d'un turó amb una església i es pot continuar per una estreta carretera asfaltada que en 15 minuts, 1.1 km, enllaça amb la carretera GIV-5132 de Banyoles a Galliners. Si es segueix aquesta carretera a l'esquerra, anant amb molta atenció ja que està força transitada, es passa als 4 minuts per cal Sastre i 5 minuts més tard s'arriba a Vilavenut, poble petit però cap de municipi amb una interessant plaça i església romànica. Si continuem per la carretera a cosa d'un quilòmetre retrobaríem el GR-1.

Nosaltres, la majoria, seguirem per la pista que en uns 2.7 quilòmetres entre el bosc ens portarà a una carretera.

0.40 2.14

Arribem a una carretera que porta a Sant Martí d'Ollers on arribaríem si la seguíssim cap a l'esquerra, és un nucli de masies a l'entorn d'una església antiga dedicada a Sant Martí.

Seguirem uns metres la carretera a la dreta i la deixarem per una pista a l'esquerra amb senyalització "Can Batlle", conjunt de masies on arribarem cosa de 400 metres més enllà.

0.07 2.21

Conjunt de cases de Can Batlle, continuem per la pista entre granges, sitges i endimaris. Uns 800 metres més enllà arribem a una carretera.

0.14 2.35

Carretera GIV-5132, de Banyoles a Galliners. En aquest punt enllaçaríem amb la variant que ha passat per Vilademí i Vilavenut.

Ara no tenim cap més remei que continuar per la carretera cap a l'esquerra. Molta ATENCIÓ, és força transitada, hem d'anar per l'esquerra de la via per tal de veure els cotxes que ens venen de cara.

0.15 2.50

Veiem una carretera que surt a la dreta i que posa Juïgues 0.3 km. Des d'aquí es pot fer una marrada, aquesta vegada molt aconsellable si anem amb temps i tenim present que encara ens queda força camí i segurament molt assolellat.

La desviació consisteix en agafar aquest trencall i uns cinquanta metres més enllà una pista que surt a la dreta i uns 20 minuts més tard arribaríem a un important grup de cases situat dalt d'un turó darrera de les quals hi ha l'ermita de Santa Caterina d'Espasens. Interessantíssima església de factura romànica magníficament situada i molt ben arranjada. Documentada l'any 1048, te molt a prop restes arqueològiques medievals i ibèriques, lo qual confirma que aquests nois buscaven una bons llocs per viure. Per cert, una tal Francesca d'Espasens va ser abadessa del monestir de Santa Maria de Cadins del 1401 al 1423¹.

Després d'admirar-ho tot i fer aquells comentaris habituals de "Quin lloc més bonic!", "Que maco!" etc. cal retornar a la carretera pel mateix camí. Si algú ha fet la variant de Vilavenut, es pot arribar a Santa Caterina des del poble, però per no embolicar la troca pregunteu com a l'autor d'aquest relat. Penseu que hi ha tres quarts d'hora entre anar i tornar, més el temps de repòs i contemplació.

En tot cas tornem a situar-nos a la carretera GIV-5132 que continuarem resseguint fidels a les marques blanques i vermelles del GR-1.

0.25 3.15

Arribem a la masia de cal Silet, immediatament després girarem a la dreta abandonant la pesada carretera que ens ha deixat els peus escaldats.

Aquí farem un REAGRUPAMENT. Enfilem una pista.

0.05 3.20

En una bifurcació anirem cap a l'esquerra, a la dreta arribaríem al poblet de Sant Marçal de Quarantella que ens anunciaven al cartell a la carretera. Continuem per la pista.

0.13 3.33

A la dreta ens queden les cases de cal Maró.

0.04 3.37

En una trifurcació, agafem el camí del mig.

0.07 3.44

Deixem a l'esquerra el camí del cementiri de Vilademuls que és el municipi que creuem des d'abans d'arribar a la carretera d'Ollers. (Vilademí i Santa Caterina també son d'aquest municipi, Vilavenut és un altre terme). Aquesta vegada tampoc arribarem a veure el poble que ens queda a cosa d'un quilòmetre a la dreta seguint la carretera a la que immediatament arribem.

¹ Informació destinada sobretot a la família Sagarra-Castro.

0.04 3.48

Carretera GIV-5131, la travessem i continuem per un camí a l'altre costat que baixa entre el bosc i després passa entre camps de conreu.

0.09 3.57

Se'ns ajunta un camí per la dreta.

0.03 4.00

Arribem a un bosc de pins.

0.01 4.01

Arribem a una carretera, és la GI-513, que seguim a l'esquerra.

0.06 4.07

Deixem la carretera per una pista a la dreta, aviat veiem per sota nostra la carretera N-II, amb un nus de vies i el poble d'Orriols amb el seu característic castell i església, d'altra banda tan familiar per nosaltres des de l'altre costat ja que el conjunt crida l'atenció al circular per l'autopista A-2.

0.08 4.15

Arribem a un conjunt de cases on descobrim que el camí per on anàvem és particular, girem a l'esquerra passant pel costat d'una bàscula.

0.01 4.16

Carretera N-II. Culminació del nostre constant creuar de carreteres. Moltíssima ATENCIÓ. Extraordinàriament transitada i cal seguir-la uns metres a l'esquerra fins arribar davant d'una casa.

Hem de travessar la carretera. Més ATENCIÓ encara

0.02² 4.18

En arribar a la casa agafem un camí que al principi va paral·lel a la carretera.

0.02 4.20

Arribem a una granja.

0.03 4.23

Carretera, anirem cap a la dreta on entrarem al poble d'Orriols.

0.02 4.25

Castell d'Orriols. Final de l'etapa d'avui.

Salvador Butí
Maig de 1998

² Aquí no hi ha comptat el temps d'espera per travessar la carretera.

ORRIOLS

Orriols és un petit poble del municipi de Bascara situat a la capçalera del riu Cinyana, sota el coll d'Orriols, a la divisòria d'aigües del Ter i del Fluvià. Amb la construcció de l'autopista Barcelona - La Jonquera ha quedat encaixat entre aquesta i la carretera de Girona a Figueres.

El lloc ja és esmentat l'any 922 i la seva església, dedicada a sant Genís, encara conserva l'absis romànic malgrat que fou molt modificada en èpoques posteriors.

L'edifici més singular del poble és el castell d'Orriols, esmentat el 1265, que pertanyé a la família Orriols-Caba, la qual enllaçà amb la de Foixà; posteriorment passà als Avellaneda i als Desbac. És un notable casal de tipus renaixentista, refet al començament del segle XVII sobre l'antiga edificació.

BIBLIOGRAFIA

- ## Gran Geografia Comarcal de Catalunya.
Volum 4. L'Empordà.
Fundació Enciclopèdia Catalana.
- ## Alt Empordà
Mapa Comarcal de Catalunya 1:50.000
Institut Cartogràfic de Catalunya. Barcelona (1992)

